

چکیده

انسان همواره با طبیعت در ارتباط است و با دستکاری در طبیعت سعی داشته است که بگونه ای بهینه طبیعت را در اختیار خود در آورد. این نوع همزیستی به خوبی در طول تاریخ بشر دیده می شود. به عبارتی دیگر بشر از زمانی که سر پناه، مسکن، محیط زیست و ... ساخت و مورد بهره برداری قرار داد همیشه به عوامل موجود در طبیعت توجه داشته است و طبیعت را به عنوان یک طرف مهم و اساسی در نقشه ها و طرح هایش مورد استفاده قرار داده است. امروزه یکی از دغدغه های مهم در جوامع بشری بحران ارتباط بشر با طبیعت می باشد، در این میان سهم فعالیت های انسان در حوزه ی معماری حائز اهمیت است. در واقع فضاهایی که خلق می شوند ارتباط بشر و انسان با محیط طبیعی را تسهیل که نمی کند بلکه یک مانع هم برای روابط محسوب می شود. بنابراین ضرورت دارد که به دنبال راه حل هایی در معماری باشیم تا بتوان این ارتباط را گسترش دهیم. بنابراین در این ارتباط باید تعریف مناسبی از ارتباط انسان با طبیعت ارائه شود و از این تعریف اصول و مبانی و روش هایی برای طراحی پیشنهاد شود که بتوان فضای معماری بر اساس آن طراحی کرد که تسهیل گر ارتباط انسان با طبیعت باشد. چنانچه معماری ما بتواند تسهیل گر، در ارتباط با طبیعت شکل بگیرد یل تعامل خوبی با طبیعت داشته باشد می توان رابطه ی انسان و محیط را هم تقویت کند. در رابطه ی انسان و طبیعت می خواهیم از طریق معماری طبیعت گرا با شناخت و آگاهی از الگو های طبیعی، باعث تسهیل رابطه ی انسان و محیط در فضای معماری شویم. در این راستا در ابتدا رسیدن به یک سری اصول و رهنمود های طراحی از طریق معماری طبیعت گرا به نحوی که تسهیل کننده ی رابطه ی انسان و طبیعت باشد و در مرحله ی دوم به دنبال یک سری از راه حل های اجرایی می گردیم تا بتوان معماری هماهنگ با قوانین فوق خلق کنیم و در پایان برای اینکه ارزش مطالعات فوق بیشتر مشخص شود به طراحی یک مجموعه اقامتی با توجه به اصول فوق می پردازیم.

کلید واژه: معماری طبیعت گرا، گردشگری، مجموعه اقامتی